

Dosarul nr. 2ra-1449/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: L. Mitrofan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: V. Sîrbu, V. Buhanaci, D. Dulghieru

ÎNCHEIERE

6 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexei Croitor în numele și interesele lui Victor Pridorjînî,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pridorjînî a împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii și repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 noiembrie 2020, Victor Pridorjînî a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii - dispozițiile de escortare emise de judecătorul din Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana pe dosarul nr. 21ji-1605/20 pentru ședințele din 23 septembrie 2020 și 22 octombrie 2020 și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare, estimat în sumă de 200 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că reclamantul este deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău cu statut de prevenit în cadrul cauzei penale examinate la Curtea de Apel Chișinău.

Reclamantul a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana plângerea prin care a contestat actele procuraturii, în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală.

Plângerea a fost repartizată judecătorului de instrucție Cheptea Cristina, dosar nr.21ji-1605/20.

Pentru data de 23 septembrie 2020, judecătorul a numit o ședință de judecată.

Prin dispoziția de escortare emisă de judecătorul din Judecătoria Chișinău sediul Ciocana pe dosarul nr.21ji-1605/20, a dispus escortarea reclamantului din Penitenciarul nr.13 Chișinău la ședința din 23 septembrie 2020 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Dispoziția a fost înregistrată la Penitenciarul nr.13 Chișinău la 21 august 2020.

Reclamantul nu a fost escortat la ședința din 23 septembrie 2020 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, astfel dispoziția nu a fost executată.

La 24 septembrie 2020 s-a adresat Administrației Naționale a Penitenciarelor cu plângerea privind ne escortarea la ședința din 23 septembrie 2020 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Prin răspunsul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.5/P-2792/20 din 9 octombrie 2020, i s-a comunicat că nu a fost escortat în baza ordinului Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.235 din 13 iulie 2020 în legătură cu măsurile de profilaxie a infecției COVID-19.

Prin răspunsul judecătorului Cheptea Cristina din 15 iulie 2020 reclamantului i s-a comunicat că ședința din 23 septembrie 2020 pe dosarul nr.21ji-1605/20 nu a avut loc, din motivul ne escortării reclamantului.

Pentru data de 22 octombrie 2020, judecătorul a numit o altă ședință de judecată.

Prin dispoziția de escortare emisă de judecătorul din Judecătoria Chișinău sediul Ciocana pe dosarul nr.21ji-1605/20, s-a dispus escortarea reclamantului din Penitenciarul nr.13 Chișinău la ședința din 22 octombrie 2020 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Dispoziția a fost înregistrată la Penitenciarul nr.13 Chișinău la 16 octombrie 2020.

Reclamantul nu a fost escortat nici la ședința din 22 octombrie 2020 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, astfel dispoziția nu a fost executată.

În drept, acțiunea s-a întemeiat în baza prevederilor art. 6 §1 CEDO și a Legii nr.87 din 21 aprilie 2011.

Prin hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Victor Pridorjîi împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii și repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că neexecutarea dispozițiilor instanței de escortare nu pot constitui obiect al Legii nr. 87.

Acțiunile Penitenciarului nr. 13 cu privire la ne escortarea inculpaților se contestă în altă procedură și nu pot fi obiectul Legii nr. 87.

La 12 februarie 2021, Victor Pridorjîi a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Victor Pridorjîi și s-a menținut hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivare, Colegiul instanței de apel a conchis că, prima instanță corect a stabilit că, în cauză nu sunt întrunite temeiuri legale pentru constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, și anume, a dispozițiilor de escortare emise de judecătorul din Judecătoria Chișinău sediul Ciocana, Cheptea Cristina pe dosarul nr.21ji1605/20.

Totodată, a reținut că sunt întemeiate concluziile primei instanțe referitor la faptul că, la caz, dispoziția instanței de a fi escortat deținutul la ședința de judecată,

este un act prin care se asigură prezența acestuia la examinarea cauzei penale sau la examinarea plângerii și nicidecum o finalitate a unei cauze, în sensul art.2 al Legii nr.87 din 21 aprilie 2011.

La 10 august 2021, Victor Pridorjoni a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, a invocat că decizia urmează a fi casată ca nemotivată, care contravine dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 §1 din Convenție, care prevede „ Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] în mod public [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]”.

Recurentul a susținut că autoritățile statului nu a depus toate eforturile necesare pentru a pune în executare hotărârile judecătorești - dispozițiile de escortare emise de judecătorul din Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana pe dosarul nr.21 ji-1605/20, pentru escortarea reclamantului din Penitenciarul nr.13 Chișinău la ședințele de judecată din 23 septembrie 2020 și 22 octombrie 2020.

În concluzie, în speță, a fost încălcat art. 6 din Convenție.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată recurentului și avocatului său la 19 iulie 2021, prin intermediul poștei, iar recursul a fost depus la 10 august 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință Ministerului Justiției la 2 septembrie 2021, însă, până la data examinării admisibilității recursului referință prin care să expună poziția privitor la recursul declarat nu a depus.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Victor Pridorojnîi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Victor Pridorojnîi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari